

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vladno obotavljanje.

Novo šolsko leto se je pričelo in nižje gimnazije na Slovenskem ostanejo nemške še nadalje, kakor so bile doslej. Nič neso pomagala glasovanja slovenskih državnih poslancev za velike skupne državne potrebe; nič niso pomagale resolucije, nič ni končno pomagala ministerstvu izročena spomenica slovenske delegacije.

Kaj je vzrok vladnemu obotavljanju? Recimo da bi bili tehtni razlogi, vsled katerih so razpustili Kranjsko gimnazijo; ali se dajo pa navesti odločni razlogi zato, da se neso osnovala nižje gimnazije s slovenskim poučnim jezikom?

Že to bi moralo vlado odločiti, da bi nemudoma uvela slovenske nižje gimnazije, da imajo Čehi že zdavna popolnem češke srednje šole. Jezik, nepopolnost jezika ne more tu določevati. Kajti slovanska narečja so vsa jednako sposobna za nadaljnji tudi znanstveni razvoj najvišje stopinje. Kar je torej doseči s češkim jezikom v šoli, je možno tudi slovenščini, če tudi poslednja ne more kvantitativno nikdar meriti se s književnostjo večjih narodov. Gledé na zmožnost ne odločuje količina, ampak kakovost. Jezik slovenski pa je že toli razvit, da utegne prav lepo obsežati vso znanost, ki se predava v srednjih šolah.

Saj, če Slovenci zahtevajo v srednje šole poleg nemščine tudi ruščino kot obvezni jezik, se ne godi to zaradi nesposobnosti slovenščine, ampak zaradi razlogov, ki so z večine in bistveno zunaj jezika in njegove sposobnosti. Nad jezikom se torej vlada ne more spodtikati. Vsled tega je tudi nečastno izgovarjati se s tem, da se mora vlada še prepričati, kako n. pr. napreduje novejša predrugačba Ljubljanske gimnazije. Tak izgovor, ako bi ga bilo poštovati zaresno, je najbolj razžaljiv, ki ga doživi v obče kak narod.

Recimo, da bi dal Bog za moment slovenskemu majhnemu narodu toliko moč ali pa srečo, da bi se čutil popolnem svojooblastnega, od drugih sil vsestransko nezavisnega: ali bi vprašal ta narod v takem položaji, kako se mu najprej obnese kaka srednja šola gledé na jezik? Ali bi ne uvel takoj slovenščine v vse svoje šole? Ali bi ga morda zaviral jezik? Ali bi ne skrbel slovenski narod, da

po svoje napreduje v jeziku in drugih po njem predavanih predmetih?

Slovenski narod bi se vedel pač pomagati, in on vé tudi zdaj, kaj mu je pametno in neizogibno zahtevati gledé na šolo. Ako se Slovenec omejuje na srednje in še celo samo na spodnje oddelke srednjih šol, poštevati on pač dovolj državne in njegov razvoj omejujoče zunanje činitelje. Vladi ni torej biti toliko skrbna za blagor slovenskega naroda; on bo skrbel sam najbolje, kaj njemu hasni. Ako pa vlada meni, da njemu niso določeni državni zakoni, ki drugače zagotavljajo v XIX. členu vsem narodom jednake pravice in jednako svobodo za narodnost in jezik, potem naj pové svoje razloge očitno, in narod se bo vedel potem ravnati tudi ob volitvah poslancev, katere pošilja v razne obče zastope.

Vladi ni dala ustava pravic, da bi ona skrbela za nemščino v toliki meri, da bi se zastran tega preziral člen XIX. Dokler nema nemščina ustavno utrjene veljave kot državni jezik, je vladi kot izvrševalki drž. zakonov prva naloga, da najprej zadosti zahtevam teh zakonov.

Državni interes pač ni, da se narodi razburjajo, v razvoji zanemarjajo jedino zaradi tega, da je jedna stranka, ki straši vlado celó z zunanjimi državami, ko bi ne šlo vse po mislih te psevdodržavne stranke. Državni interes ni, da se državno gospodarstvo zanemari jedino zaradi narodnostnih bojev, ki so v pogledu na pomen narodnosti, na pomen Avstrije in na prežanje zunanjih držav na Avstrijo ne samo nezmisel, ampak naravnost poguba. Da vlade ostajajo v takem nezmislu, je žalostno, ali za prave patrijotične poslance vseh narodov neizogiben opomin, da se postavijo odločno za rešitev narodnostnega vprašanja, ali pa krenejo druge poti. Konservativni Nemci imajo v zvezi s slovanskimi državnimi poslanci prevažno aktualno nalogo, da se odločno oglasé nasproti vladi z „aut — aut.“ Pogubno bi bilo še dalje gledati, da se vlada obotavlja, prevažni so momenti zunanje politike, da bi bilo možno mirno gledati, kako je vlada neodločna v tem, kar si je postavila začetkom v svoj program.

Politika, ki pospešuje neosnovano razburjenost liberalnega in po tem zunanjega nemštva, ne more

koristiti državi. Avstrijske vlade imajo odločene poti, in one bi morale izvršiti narodnostno spravo, tudi ko bi pojedini narodi in pojedine stranke kljubovale takemu početju.

Če pa so na sedanji desnici državnega zbora pojedini klubi vzrok, da se narodnosti neso zadovoljile v prav tolmačenem zmislu čl. XIX., potem je vsaj slovanskim oddelkom zapustiti take klube in tirati svojo politiko, naj bo ta politika potem opozicijska ali kakersna si bodi.

Slovanski poslanci morejo z odločnostjo pokazati, da je v Avstriji treba najprej zagotoviti narodom obstanek in nadaljnje razvijanje. Vse drugo je dotlej za te narode v drugi vrsti. Kajti življenje gre pred vsem drugim, kakor v zasobnem, takó tudi v narodnostnem življenji. Nečastno živeti pa ne mara ne pojedinec, ne posamičen narod. Tudi za narode gledé na življenje „aut — aut!“

Nadejati se je ravno mej češkimi in slovanskimi poslanci odločnega, se ve da vedno skupnega postopanja v letošnjem zasedanji državnega zbora. Čehi že kažejo, da ne marajo več podpirati vladnih Cincinnatov, kateri že poročstva več ne dajo, da privedejo Avstrijo in njene narode do srečne zmage v mejsebojni zmagi.

In če Poljaki nečejo hoditi slovanske politike v avstrijskem pravem interesu, potem Čehi, Slovenci in Srbohrvati itak nič in nikdar ne dosežejo ničesar v sedanji obliki državnozbornske desnice.

Vlada ima končno Poljake v rokah; torej če je vlade zaresna volja, pritisne tudi na Poljake v zmislu narodnostne politike. Ako pa vlada tega ne stori in neče storiti, potem se pa tudi od te vlade ni nadejati ničesar, kar bi bilo za slovanske in v obče avstrijske narode odločilno za bodočnost.

Iz vsega tega je razvidno, da so zdaj slovanski državni poslanci na razpotji: vlado jim je odločiti, ali pa se morajo odločiti samil!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. septembra.

Predsednik državnega zbora dr. Smolka baje še ni dovolil nikakega naznanila, na kateri dan naj določi prvo sejo državnega zbora. Najprej pride v državnem zboru, ko se zopet snide, na vrsto nov

LISTEK.

Mabel Vaughan.

Roman. V angleškem spisalu Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

(Konec)

To uro sladkih nad in srečnih mislij je živa vobraznost pač lahko s krasnimi bojami slikala bodočnost; a ukljubo temu se ni imela izpolniti nada, katero je Mabel v zadnjem stavku svojega lista izrazila. Malo tednov po sprejemu tega ljubega poročila od svoje ljubljene učenke je sledila gospa Herbertova imenitnemu klicu, ki vseh ljudij čaka; in ko je Mabel sledkar obiskala domovino svojih otročjih let, jokala se je le na gomili stare prijateljice.

Zaman tudi je bila nje pristrčna nada, da bi premenjeno podnebje in bivališče častitljivemu očetu podaljšali življenje. Gospoda Vaughana zdravje je bilo preveč oslabilo, da bi se bilo drugače nego le začasno poboljšalo. Akopram se je poleti precej

okrepčal ter se je tudi, kolikor se je videlo, veselil bivanja v Washingtonu, vender ga je spomladi prišla neka skrivna bolezen; ko je napočilo poletje, razoril se je popolnem kot snop žita. Pa veselo, tiho in mirno je hitelo dolgo njegovo življenje h koncu. V zabodu v lepi hiši svoje hčere sredi onih, katere je toli ljubil, strežen po njeni srčni skrbljivosti ter okrepčevan in osrčevan od mirne nebeške nade ločil se je mirno iz pozemeljskega življenja.

„Henrik“, rekel je Parcival neki večer, ko sta oba prijatelja na verandi v Jezerišči sedela, „zdi se mi, da sem te slišal praviti, da si Linkolna Dudleya nekda poznal.“

„Da poznal sem ga prav dobro“, odvrnil je Henrik. „Kaj je ž njim?“

„Ko sem danes pregledal zapisek potnikov, zasledil sem, da se je z ladijo odpeljal v Liverpool v Kanadi. Ubogi človek! Brez počitka in pokoja še vedno skuša ubežati najhujšemu svojemu sovražniku — sebi samemu.“

„Kot bilo bi mogoče“, odvrnil je Henrik, „naposled odtrgati se od tega, kar smo štirideset let neprestano božkali! Ali ko bi se to mu posrečilo,

kako prazen in ničev moral bi se svet dozdevati možu, ki nikdar ni imel niti nade niti smotra, da ne bi končno bil sklenen z njegovim lastnim jaz.“

„Redkoma sem videl toli popolen izgled potratenih ali napačno rabljenih sil, nego je bil Dudley“, rekel je Parcival. „Ivanovič, star hišni tovariš njegov, je pripovedoval Mabeli in meni zadajo zimo zares žalostno povest o njegovem stanji. Podoba je, da silno boleha v želodci: hrano si odmerja in tehta s pretenko natančnostjo, odmerja si gibanje in sveži zrak ter z bolešno vestnostjo preiskuje vsa znamenja svojega života. Njegova nekda res bliščeča bistroumnost je baje v resnici močno trpela; vsa znamenja kažejo, da se popolnem domišljuje, da je bolan.“

„Zares!“ vskliknil je Henrik, „kako otožna podoba! Kako je vreden obžalovanja! Kako svarilen izgled!“

„Da“, odvrnil je Parcival, „dobiti ni bolj živega izgleda, da naobraženost, osebna olika in zbrsana spretnost so hujše nego nič, če jih živa vera, močata pogumnost in plemenito srce ne spremljajo. Dudley je bil nekda varovanec mojega očeta in prilično je bival v njegovi hiši. Še prav dobro se

zakon o poštnih hranilnicah, potem bode pa prvo branje nekaterih predlogov, katere so stavili proti-semiti. — Državni poslanci grof Henrik Clam, zastopnik češkega veleposestva, Dzwonkowski, zastopnik gališkega veleposestva, dr. Ofner, zastopnik St. Pöltenskega mestnega volilnega okraja, Zavacki, zastopnik mesta Tarnov, so umrli, odkar se je razšel državni zbor. Svoje mandate so odložili zastopniki gališkega veleposestva Dzieduszycki in Szymanowski, zastopniki mestnih volilnih okrajev Příbram, Krumlov in Pisek, Jireček, Nitsche in Tonner, zastopnik volilnega okraja kmetijskih občin Jaslo, Jasinski, in zastopnik Levovske trgovske zbornice Mochnacki. Na novo so voljeni v državni zbor iz češkega veleposestva grof Wolkenstein, iz gališkega veleposestva Mnizek in iz mestnega volilnega okraja Krumlovskega dr. Kraus, nadalje je voljen Blažek v Pragi, in Bulić v Sinjskem volilnem okraju kmetijskih občin.

Naredbe **naučnega ministerstva** proti srednjim šolam so se povsod izvele, izvemši mesta, kjer so kake pogodbe bile sklenjene z občinami. O premembah teh pogodb se vrše še vedno pogajanja, samo v Kranji se na pogodbo ni jemal ozir.

Ker nečje oblasti na **Češkem** več dovoljevat taborov, na katerih bi se razgovarjalo o Gaudenih naredbah proti srednjim šolam, hočejo češki poslanci sklicati več volilnih shodov, pri katerih se bode o tem razgovarjalo. — Pokojni Praški župan Vališ je bil pivovar. Pohajal je realno in Praško politehniko. Leta 1872. bil je voljen v mestni zbor. Leta 1882. izbrali so ga za podžupana, predlanskim pa za župana. Star je bil še le 44 let. Bil je čist značaj, hvalijo ga celo nasprotni listi. — Nemški poslanci češkega deželnega zbora snidejo se pred začetkom zborovanja v Pragi. Sestavili bodo manifest na nemški narod na Češkem, v katerem bodo razložili svoje nazore in naveli uzroke, zakaj ne pojejo v zbor.

Ogerski državni zbor sklican je s kraljevim reskriptom na 26. dan t. m. V zmislu zborničnega reda bode prva seja zbornice poslancev še le dne 28. t. m., to je dva dni pozneje. V prvi seji se bode nastavilo provizorično predsedstvo, starostni predsednik in perovodje, — potem se bode pa prečital dopis ministerskega predsednika, s katerim se bode naznanilo, da bode kralj vsprejel obe zbornici 29. dne t. m. in državni zbor otvoril s prestolnim govorom.

Vnanje države.

Kaj sta se dogovorila **nemški** kancelar in **avstrijski** minister vnanjih zadev, ko sta se bila sšla, ugibljejo razni listi. Sodi se, da sta govorila tudi o bolgarskem vprašanju. Morda bomo kaj zvedeli iz prestolnega govora, s katerim se otvori ogerski državni zbor.

Ker se **bolgarska** opozicija zaradi ostrega postopanja policije ne more svobodno gibati, se baje ne bode udeležila volitev za malo sebranje. Po listih ne more opozicija delati zase, ker se je uvela cenzura, agitovati pa tudi ne, ker so policisti in ovaduhi njenim vodjam vedno za petami. V nekaterih krajih bodo seveda vzlic temu voljeni opozicijonci, ker jih bode volil narod, če se tudi sami ne bodo za kandidate ponujali. Saj je pri volitvah v veliko sebranje tudi bilo voljenih nekaj opozicijoncev, če tudi je ruska stranka poprej sklenila, da se ne udeleži volitve.

S 1. dnem januarja 1889. leta uvel se bode v **Rusiji** tobačni monopol. Že v juliju prihodnjega leta imenovali so bode uradniki, kateri imajo skleniti pogodbe s tobačnimi tovarnami in pridelovalci tobaka. Na Poljskem se bode ta sezidali dve veliki državni tobačni tovarni. Privatnim tobačnim tovarnam, ki bi se ne mogle sporazumeti z državo, se bode še nekaj let pustilo delati, če bodo kupovale tobak le od države.

Nemška policija je zaprla šestnajstletnega sina **francoskega** policijskega komisarja Schnae-

bele in ga izročila okrajni sodniji v Metz 14. t. m. je bil prišel čez nemško mejo in na drevo poleg ceste obesil revolucionarni plakat s francoskimi narodnimi barvami. 19. t. m. je pa zopet prišel na nemška tla in policija ga je prišla zaradi omenjenega čina. Tako izvemo in nemškega vira, počakati pa treba, če to potrdijo izvestja s francoske strani.

Dopisi.

S Ptuja 18. septembra [Izv. dop.] (Konec)

A tudi drugo je popolnoma opravičeno, da ima Hohenwarthov klub pobirati vse neljube reči ter jih v poslaniški zbornici zagovarjati. Naj se le pomisli: Po tej velikanski zaušnici, pri nastavljeni koroškega knezoškofa, predlaga naš poslanec, naj se ministru proti volji budgetnega odseka dovoli drugi sekojski šef. Noben drug klub ni hotel prevzeti te nehvaležne naloge, in v Hohenwarthovem klubu se tudi ni našel nobeden drug, ko Slovenec, da bi to neljubo stvar pobral ter je v poslaniški zbornici zagovarjal. Smo pač dobri kristjani, ako dobimo udarec na jedno stran, molimo sovražniku še drugo, kakor zahteva sveto pismo.

Na konci svojega govora razvije g. poslanec svoje misli o tem, zakaj da še Slovenci neso ničesar dosegli, kajti to, s čemer se kranjski poslanci ponajajo, ni skoro vredno, da se omenja, posebno, če se pomisli, da še more slaba volja jednega ministra odpraviti to, kar se je pod ministerstvi, nam sovražniki, dovolilo. Najprej je kriva razdeljenost na naši strani. Slovenci se še veliko preveč čutimo kot udje posameznih dežel in smo še zadovoljni, če za posamezne dežele kaj dosežemo. Oživiti se mora zopet ideja zjedinjene Slovenije. Vsak poslanec mora biti najpoprej slovansk in slovensk poslanec, potem še le zastopnik dežele, v katerej je bil izvoljen.

Nemški volk ne bode zadovoljen, če bode koroške in štajerske dežele pogoltnil; segal bode tudi čez Savo, če ne bodo naši bratje na Kranjskem imeli več na štajerski strani zavetnikov, ki se bodo proti oholemu Nemcu bojevali.

Da se obvarujemo pretečemu ponemčenju, moramo delati na to, da se Slovenci zjedinjimo v jedno upravno skupino, zjedinjena Slovenija mora postati zopet naše gaslo. Tega starega slovenskega programa se moramo zopet poprijeti, vse drugo nam je v pogubo.

Da pa ravno zadnjih sedem let nismo ničesar dosegli, da smo le hlapčevali ter da še krvavo zasluzenega plačila dobili nismo, temu kriv je po mnemnji poslančevem največ Hohenwarthov klub. Vsak klub ima svojega predsednika, ki je od vlade po polnoma neodvisen. Vse drugače je to pri Hohenwarthovem klubu. Hohenwarth je jeden najvišjih uradnikov v Avstriji in kot tak je primoran tirati tako politiko, ki je ugodna ministrom. Ker pa ministri nam Slovencem neso naklonjeni, ker dalje Hohenwarth sam, kot Nemec, za slovenske težnje srca nema, zato tudi ni politika Hohenwarthovega kluba na korist nam Slovencem.

Treba torej osnovati drug klub, kar sledi tudi iz naročil, katere nalagajo kranjski volilci svojim poslancem, namreč naj stopijo v opozicijo proti Gauču in če treba proti celemu ministerstvu. Hohenwarth, kot jeden najvišjih uradnikov temu nikoli ne bode pritrdil, ne ostaje torej drugega, kot izstopiti

iz tega kluba — posledek torej pa je nov klub, in to bi bil jugoslovanski ali sploh slovanski klub.

Poslanec je uverjen, da še tako hitro ta ideja ne bode meso postala, ter da še gremo časom nasproti, ki bodo še žalostnejši. A vzlic temu, bode poslanec stal na braniku, ter bode se vsekdar potegoval za pravice celega slovenstva in svojih volilcev posebe. S tem je končal svoje poročilo, ki je trajalo dve uri.

Burno odobravanje sledilo je tem besedam in izrekla se je poslancu, po predlogu velečastitega župnika, gosp. Jak. Trstenjaka, zahvala in popolno zaupanje s pristavkom, naj še nadalje tako postopa, kakor se mu bode zdelo najbolje in naj si bode svest, da mu bodejo njegovi volilci vedno hvaležni in bodo stali za njim kot skala.

S Pivke dne 19. septembra. [Izv. dop.] (Veselica bralnega društva v Zagorji dne 11. t. m.) Že program veselice je bil srečno izbran. Pričakovala se je polna dvorana, saj so Zagorski pevci in deklamatorji pohvalno znani po obširni Pivki. Nič novega torej, če je bila dvorana prenapolnjena.

Da je prišlo rodoljubne Zagorce obiskat in podpirat v njih podjetji mnogo odlične gospode iz vseh Pivških kotov, zopet nič novega. Saj je to bila le njih dolžnost. Komu ni znana požrtovalnost zavednih Zagorcev? Se li vrši kaka narodna veselica ali beseda v kakem Pivškem selu ali trgu brez njih podpore? Smelo trdim, da ne.

Kakor vselej prej, tako in še lepše okrasili so veselice prostore, tako in še izvrstneje izvrševali so točko za točko svojega obširnega programa. Ne bodem opisoval posamičnih točk, omenjam le, da se je neki gospod strokovnjak, ki je pazljivo sledil celi program končno izrazil: Dobro, vse prav dobro! vse izvrstno!

Če v poštev jemljemo, da se je komaj teden dni prej sklenilo veselico napraviti, čuditi se nam je zopet nepresegljivi pridnosti častitih pevcev in ljubkih pevk, kakor tudi gospodu pevovodji. Tukaj bi se zopet reklo: „Kolikor manj časa, toliko več marljivosti je bilo“. Slava spoštovanemu odboru, ki je veselico priredil in s tem blagajnico društveno za nekaj desetakov obogatil; ob jednom pa utrdil in okrepčal društveno življenje v Zagorji! Živeli vrli pevci in ljubke pevkine!

Še nekaj, česar se ne najde v sanjarskih knjigah in česar ne pogodi sam prof. Orlice. Kako se pogodi vseh pet števil? se ve — dva dni prepozno. Škoda!

Veselica je bila 1. (prva) v letu 87, dne 11. t. m., šaljivih dobitkov je bilo 30, čvrstih plesalk pa 39. Če sem prav zvedel, bile so ravno te številke predvčerajšnjim vzdignjene.

Škoda, da nismo imeli na veselici, kacega sanjača, lahko nas bi bil poučil, katere številke pridejo za prvo stavo in trna bi bila gotova. Naj se pa s to opazko nikdo ne zapele. Na zdar!

—c.

Iz Vipave 21. septembra. [Izv. dop.] (O vinski letini.) V svoji seji dne 19. aprila sklenil je odbor tukajšnje kmetijske podružnice vsako leto pravočasno sporočati v domačem časopisju o vinskem pridelku v Vipavskem okraju, da, kolikor mogoče, pospešuje vinsko trgovino ter tako koristi

spominjam, kako zelo sem kot deček občudoval njegovo nadarjenost in njegove izdelke. Često sem tudi slišal mater, kako močno je obžalovala sebičnost in ošabnost, kateri sta se v njem že prejšnja leta bili porodili; tudi pozneje so ji toli uspešno gojili, da je bil popolnem ojeklenil nasproti blagim nasvetom moje matere in mojega očeta. Dudly je izgled na nesrečo le premnogobrojne vrste ljudij, ki se ukljube svojej krasnej zunanosti ponesrečijo ter zelonosno in osodopolno uplivajo na druge, ker jih lokavo v svoje zanjke zapeljujejo.

„Kako bil bi nekdanj smešil tako podobo človeka, kot jo sedaj sam predočuje!“, rekel je Henrik ves zamišljen.

„Dà“, rekel je Bayard, „a kjer se norci smijajo, tam se modri ljudje le jokajo.“

* * *

Res čudne so prevare človeških nad in skrivnostna so pota božje previdnosti. Minulo še ni bilo leto po smrti gospoda Vaughana, ko je mnogokrat obravnana in premerjena železnica, na katero je stari mož zaman mislil in čakal (kot na železno vez mej svojim starim in bodočim bogastvom, kot na stezo

boljših dni, kot na jedino nado svojo in svojih otrok boljše bodočnosti), nehala biti san visokoplavajoče vobraznosti ter se je dejansko uresničila. Naposled so se načrti, ki so bili možgane neugnanega starčka toli mučili, da mu je skoro srce pokalo, ko so mu spodleteli, izvršili brez njegovega posredovanja; širne poljane so s časoma postale blaga dedščina Henrik, mladima Leroyevcema in Mabeli. Bogata dedščina so postale stoprv, ko so bili Henrikovi dobri sklepi in njegova potrpežljiva pridnost v dolgih letih pomanjkanja in dela izkušeni; bogata dedščina so postale stoprv, ko sta se Alik in Murray popolnoma izučila, vsem izkušnjam mladosti se srčno branila ter delala iskrenostjo, katero jima sta bili sila in zavest, da si morata sama pomagati, užgali; bogata dedščina so postale stoprv, ko se je bila Mabel v skrbah zakonske žene in v odgovornosti novega življenja izkazala vredna moža, čegar smotri so bili toli vzvišeni, kolikor koristno je bilo vse njegovo življenje; bogata dedščina so postale stoprv, ko je nje plemeniti mož v zmerni premožnosti našel srečo, katero bogastvo ni lahko povečalo, in ko je v človeški družbi zasedal imenitno in častno mesto, kateremu denar ni večje veljave podeloval.

Mabeli v poznejše življenje slediti, bilo bi segati v bodočnost. Nje osoda je osoda človeštva. Dočim čas dozarija in popolnuje njeno veselje, mora jej prinašati tudi razne premembe, skrbi in žalosti; naj že hodi po prijetnih cvetličnih stezah, ali naj premaguje kupe težav ter grenko vodo bridkosti pije. Ali ne bi gojili vere, da jej bodeta vsaka okoliščina in vsaka prememba naposled le mir prinašali in da kratka pozemeljska božja pot bode le pot k večnemu pokoju? Da, Mabeli kot vsem, ki se rano tega življenja najsvetejšega nauka priučé, je odslej veselje posvečeno in bolečina in prevara sta oropani najgrenkejšega žela. Očiščeno srce gleda Boga o solnčnem svitu in o viharji, gleda ga ne samo kot vsemogočnega sodnika, ampak tudi kot neskončnega očeta, kot izvor vseh onih sladkih občutkov, ki svet razsvetljavajo in okrepčavajo in rešavajo. Ko očiščeno srce gleda Boga, veruje, da so vse toli različne naredbe njegove previdnosti jednako dobre, ker vse prihajajo iz rok onega, ki le rani, da bi lečil, in ki v toli različnem življenji očesu vernega človeka vedno dokazuje, da njega zastava nad nami je ljubezen.

zunanjim vinskim kupovalcem in tukajšnjim prodajalcem. Spolnovaje ta svoj ukrep, sporoča za tekoče leto, kogar zadeva in zanima, pričakovani poblizni rezultat bližajoče se trgatve, katera se prične dne 26. t. m., vestno in popoluem nepristransko, kakor sledi:

Količina bode dobre srednje letine; kakovost prav dobra, deloma izvrstna; presegala bo vino od leta 1875 in se približala onemu od leta 1834. Cena zna se sukati, sodeč po kupčiji z grozjem od 9 do 12 gld. per hktl.

Žalibog, da so naši rojaki onostran Nanosa za Vipavsko, nekaj tako čislano vino skoro popolnem okus izgubili. Kaj je temu krivo? Marsikaj, največ pa slabiji pridelki zadnjih 11 let. In iz te naše nezgode so se pretkani židovski agentje iz Ogerske in Hrvatske jako okoristili na vstrb tukajšnjih producentov in raznih kranjskih konsumentov. Preplavili so s svojo, se ve da jako ceno brozgo, malo ne vso Kranjsko, posebno ob železnici, tako, da se je tržišče za vipavca vedno bolj krčilo in slednjič skoro popolnem izgubilo.

Dragi rojaki! vsi zdravi elementi narodne ekonomije začeli so odrivati od sebe raznovrstne židovske zagrljaje, kateri stiskajo in gonobé ljudsko blagostanje. Kranjska morebiti ni še do sedaj čutila te židovske mōre v tolikem pritisku, kakor nekatere druge dežele našega cesarstva. Toda s svojimi polipskimi pritegljaji se nam židovstvo vidno in čutno približuje, da oklene osrčje narodovega imetja. Na odpor rojaki! Svoji k svojim! Po bratovsko in pošteno mej soboj! Mi po vaša goveda in po druge potrebščine, vi, dragi rojaki, po naša vina. Slednjič še dober svet in prošnja!

Kdor želi dobrega vina po ugodni ceni, naj sam osobno pride kupovat in naj se kani privozačev in prekupcev, ako jih kot zanesljive osobno ne pozna. Po privozačih in prekupcih je tukajšnje vino že mnogo kredita izgubilo.

Jako hvaležen bode podpisani odbor, ako veljavnejši močje v svojih krogih dotične interesente na predstoječo izjavo blagovoljno opozoré.

Kmetijska podružnica Vipavska,
Matija Erjavec,
prvomestnik.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 20. septembra.
(Konec.)

V imenu finančnega odseka poroča podžupan Vaso Petričič o nakupu Andrej Trškanovega posestva Karolinski dvorec na barji za mestno ljudsko šolo. Poročevalec nasvetuje, da se poročilo magistratu vrne, naj poižve so se li izknjižili uknjiženi dolgovi, in ali je Trškano drugače mogoče pogoditi se z upniki, da bode posestvo čisto prodal. Sploh pa naj se popraša vodstvo mestne šole na barji ali je to poslopje v obče pripravno za ljudsko šolo. Predlogi se brez razgovora odobre.

V imenu finančnega odseka poroča dr. Stare o premembi prodajnih pogojev za mestno zemljišče okolu deželne prisilne delavnice. Poročevalec nasvetuje, da se zahtevi deželnega odbora v tem ustreže, da se cesta od Poljanskega nasipa do prisilne delavnice na mestne stroške vzdržava in nasipa, da pa nikakor ne more pritrditi drugi terjatvi deželnega odbora, da bi se poti ob levi in desni strani javnemu prometu zaprli. Predlogi obveljajo brez razgovora.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o prodaji mestne parcele št. 77. obsežajoče 400⁰⁰ metrov, tukajšnjemu mesarju g. Janezu Črnetu. Kupna ponudba je ugodna, torej nasvetuje, naj se ta svet prodaja po dva gld. štirjaški seženj. Brez razgovora obvelja.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o nakupu jednega dela Josip Bokalovega vrta na sv. Petra nasipu za razširjenje ceste. Poročevalec pravi, da se bode po tem nakupu cesta na sv. Petra nasipu lepo razširila, in ker je cena 500 gld. za nakup tega posestva primerna, naj mestni zbor kup odobri. Obvelja.

V imenu stavbinskega odseka poroča cesarski svetnik Murnik o razdelitvi parcele št. 196. v katastralni občini Poljanski na stavišča in o stavbinski črti za novo otroško bolnico. Poročevalec pravi, da razdelitve dotične parcele doslej ni potreba, torej naj se vrne prošnja v rešitev mestnemu magistratu. Obvelja.

V imenu policijskega odseka poroča dr. vitez Bleiweis-Trsteniški o računih za zdravila mestnim

ubogim 1886 l. Manjša vsota, ki se je izdala za zdravila, (872 gld.) ne kaže sicer ugodnejega zdravstvenega stanja v mestu, pač pa so se zdravniki strožje po predpisih ravnali, ter neso predpisavali zdravil v tako dragi obliki kakor doslej. Račun se odobri in skleni, da se lekarniku ostala vsota izplača, magistratnemu uradniku Bradaški pa izplača nagrada za pregledovanje receptov.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča o udeležbi mestne občine Ljubljanske pri II. mejnarodnem kongresu za higienijo in demografijo, oziroma pri zboru za štatistiko avstrijskih mest. Mestni magistrat oglašil se je že kot ud dotičnega kongresa in se zavezal, da bode plačal ustopnino 10 gld. Kot pooblaščenca svojega imenuje mestna občina Ljubljanska mestnega odbornika g. dr. Stareta, ki se udeleži kongresa na svoje troške. Mestnemu magistratu se naroči, da gosp. dr. Staretu izroči pooblastilo. Predlogi obveljajo.

V imenu odseka za olepšavo mesta poroča mestni odbornik Karol Žagar o prošnji drsalskega društva za dovoljenje gradnje paviljona na drsališči pod Tivoli. Poročevalec po jako obširno utemeljenem poročilu nasvetuje, naj mestna občina dovoli zgradbo paviljona na prostoru, kjer želi drsalsko društvo in naj se dovoli podaljšanje zakupa drsalskega prostora še za 7 let, da bode drsalskemu društvu mogoče pokriti troške za gradnjo paviljona v letnih obrokih.

Odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški misli, ako se bode po sklepu mestnega zbora napraviti hotel po letu na tem prostoru ribnik, okolu njega pa nasadi bi vender drsalsko društvo utegnili ovirati namenjeno olepšavo.

Odbornik dr. Stare meni, da dokler bode imelo drsalsko društvo prostor v najemu, se ne bode moglo ničesar storiti.

Poročevalec odbornik Žagar pa meni, da bode paviljon sezidan na prostoru po predloženem načrtu, da ne bode oviral olepšave prostora, ki bode društvu in mestu v kras. Ako se res napravi ribnjak, okolu ribnjaka pa nasadi, bode gotovo drsalsko društvo to z veseljem pozdravljalo in vse delovanje mestnega magistrata v tej zadevi radovoljno podpiralo. Predlog potem obvelja in drsalskega društva prošnji se ustreže.

Domače stvari.

— („Pannonica.“) Po cerkvenih postavah mora vsak duhovnik vsak spis ali knjigo, ki jo je izdelal, svojemu škofu predložiti, da se škof prepriča, da v spisu ali knjigi ni nič pisanega zoper verske in pravne nauke sv. katol. cerkve. Gospod Davorin Trstenjak je torej, kakor do slej, tudi zdaj svoj najnovejši spis: „Pannonica“ svojemu svetlomu škofu predložil. Knezoškof Jakob M. Stepischnegg je poslano knjižico kot „jako drag spomin na 50letnico Trstenjakovega literarnega delovanja“ z zahvalo vsprejel in g. Trstenjaku to zahvalo v posebnem pismu prav laskavo izrazil.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Dočkal, okrajni živinozdravnik v Kranji, imenovan je okrajnim živinozdravnikom v Prerovi na Moravskem.

— (Učiteljsiše Ljubljansko) je dobro obiskano. V moškega učiteljsiše prvi razred oglašilo se je bilo 28 pripravnikov, obiskuje jih pa prvi razred 26, drugi razred 24, tretji razred 26, četrti razred pa 12. Na ženskem učiteljsiši oglašilo se jih je v prvi razred 70, od katerih je vsprejetih 42. Tretji razred obiskuje 33 pripravnice. Otroško zaba-visiše obiskuje jih 9, tečaj za ročna dela 6.

— (Eldorado za časnikarje) — vsaj za nemške — je vsekako Beljak. Ondu izhajajoča „Deutsche Allgemeine Zeitung“ v svoji 75. števi dne 18. t. m. tudi kar veselja vriska, ker se jej tako dobro godi. V svoji 74. števi priobčila je namreč jako strastno resolucijo mestnega zbora Beljaškega proti knezoškofu dr. Kahnu, kateremu se očita, da podpira „die bekante slovenisch-clricale Hetzpartei“, da se poslužuje nepoštenih sredstev in moti mir mej Slovenci in Nemci, za kar mu mestni zbor izraža najglobokeje pomilovanje, protestujoč „gegen diese oberhirtlichen Verirrungen“ i. t. d. Okrajno glavarstvo je dotično številko zaplenilo, zaradi česar je bil baje ves Beljak po konci in mestni zbor hotel je že sklicati izredno sejo, da bi protestoval proti zaplenbi. A „durch die weise Einsicht des Staatsanwaltes“ ni prišlo do tega, kajti državni pravdnik v Celovci je izjavil, da zaplenbe „pred zakonom ne more zastopati“ in konfiskacija

bila je razveljavljena predno je preteklo 24 ur. Zares, vsega priznanja vredna hitrost! — V drugem slučaji bila je „Deutsche Allgemeine Zeitung“ jednako srečna. Gledé konfiskacije 10. št. spoznali sta deželna sodnija v Celovci in potem še nadsodišče v Gradci, da ni osnovana in deželno sodišče v Celovci pripoznalo je omenjenemu listu za zaplenjeno številko 54 gld. odškodnine, ki se je usled naredbe justičnega ministerstva izplačala iz zaloge za kazenske troške. To je poštena sreča, nam se vidi, kakor znani „strije iz Amerike!“

— (Gosp. J. Zadnikar,) trgovec s steklovino v Gradci, sin Ljubljanskega pasarja g. Zadnikarja, dobil je na obrtni razstavi v Linci za razstavljene akvarije in vodomete veliko srebrno častno svetinjo.

— (Jesen) v besede pravem pomenu je nastopila. V torek deževalo je precej na široko in dež ohladil je vzduh tako močno, da se je takoj včeraj zjutraj čutil jesenski dih. Danes zjutraj imeli smo že prvo, prav močno slano.

— (Službo vrtarice) v otroškem vrtu v Ljubljani oddal je mestni zbor v seji dne 20. t. m. gospodini I. Lavričevi iz Ljubljane, ki je imela mej vsemi prosilkami najizvrstnejša spričevala.

— (V Šmartinu pod Šmarno goro) razpisana je služba učitelja na tamošnji jednorazrednici. Plača 450 gld. na leto, opravnina 30 gld. in prosto stanovanje. Prošnje do 9. dne oktobra t. l.

— (Razpisani) sta v kamniškem okraji dve službi: 1. služba učitelja-voditelja na jednorazrednici na Brdu z letno plačo 450 gld., opravnina 30 gld. in prostim stanovanjem; 2. služba učiteljice na dvorazrednici v Komendi z letno plačo 400 gld. in z jedno sobo za stanovanje. Prošnje na c. kr. okr. šolski svet v Kamniku do 6. oktobra t. l.

— (Prejmiranje konj na Gorenjskem) 1. t. m. bilo je premiranje konj v Radovljici. Prignalo se je 14 kobil z žrebci, 14 štiriletnih kobil, in 7 žrebet. Za kobile z žrebci dobili so premije: Anton Prešern iz Brega 40 gld.; Janez Gogola iz Studenčič 25 gld.; Fran Stroj iz Dvorske vasi 20 gld.; Josip Kolmann iz Zapuš 20 gld.; Vincencij Jan iz Spodnjih Gorjan 15 gld.; Miha Verovc iz Brega srebrno svetinjo; Janez Walland iz Hlepe srebrno svetinjo; za kobile brez žrebet pa: Janez Bretnar iz Nož 30 gld.; Janez Legat iz Zabreznice 20 gld.; Janez Mihelič iz Nož 15 gld.; Anton Iskra iz Polč srebrno svetinjo; Fran Dežman iz Hraš srebrno svetinjo; za žrebeta: Tomaž Prešeren iz Lesc 10 gld.; Franja Rozman z Otoka 10 gld.; Janez Babič z Brezja 10 gld.; Simon Mlakar iz Pirašice srebrno državno svetinjo; Janez Prais iz Nove vasi srebrno državno svetinjo. — V Mengši bilo je premiranje 2. septembra. Prignalo se je 12 kobil z žrebci, 5 kobil brez žrebet in 10 žrebet. Premije so dobili: za kobile z žrebci: Matija Sršen iz Skaručne 40 gld.; Andrej Bohinc iz Zapog 25 gld.; Janez Levac iz Mengša 20 gld.; Jakob Bazaj iz Suhorja 20 gld.; Andrej Tepič iz Zgornjega Brnika 15 gld.; baron Lichtenberg iz Abaha srebrno svetinjo; Matija Golob iz Št. Jurija srebrno svetinjo; za kobile brez žrebet: Janez Moll 30 gld.; Janez Likozar iz Voklega 20 gld.; Andrej Mejač iz Komende 15 gld.; Fran Pavlič s Klanca srebrno svetinjo; Janez Čebul iz Komende srebrno svetinjo; za žrebeta: Jakob Goljat iz Polja 10 gld.; Aleksander Bergant iz Št. Jurija 10 gld.; Josip Sršen iz Dopale vasi 10 gld.; baron Lichtenberg iz Abaha srebrno svetinjo in Josip Debevec iz Polja srebrno svetinjo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Piski 22. septembra. Po včerajšnjih končnih manévrih zahvalil se cesar toplimi besedami nadvojvodi Albrechtu, vsem poveljnikom in vsem oddelkom za sijajne dokaze izvežbanosti. Sploh se čuje, da je bil cesar jako zadovoljen.

Veliki Varadin 22. septembra. Tisza govoril pred svojimi volilci kazoč na ogromni napredek Ogerske. Obljubil je zboljšanje finančnega stanja, katero nikakor ni kritično, naglašal, da vse evropske države želé miru, torej je upanje osnovano, da se mir ne bode tako hitro rušil.

Berolin 21. septembra. „Kreuzzeitung“ francosko mobilizacijo jako ugodno presoja. Vse je šlo gladko. Nedostatki, ki so se pokazali, so le Francozom v pouk in korist. Mobilizacija je pokazala, da se Francoska ravna po

Nemčiji in da more ravno tako hitro mobilizovati.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-184)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
 20. septembra: Neža Majer, gostija, 70 let, za starostjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. sept.	7. jutraj	733-81 mm.	10-8° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	735-08 mm.	16-2° C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	9. sveder	738-26 mm.	9-0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 12-0°, za 1-8° pod normalom

Dunajska borza

dne 22. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81-25	gl. 81-30
Srebrna renta	82-55	82-60
Zlata renta	112-45	112-55
5% marcna renta	96-10	96-15
Akcije narodne banke	882-	882-
Kreditne akcije	281-90	282-75
London	126-	125-90
Srebro		
Napol.	9-95 1/2	9-94 1/2
C kr. cekini	5-95	5-95
Nemške marke	61-52 1/2	61-52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 130	gl. 75
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	100	15
Ogerska papirna renta 5%	87	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 120	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gl. 178	50
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	120	111
Akcije anglo-avstr. banke	120	238
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.		90

Zahvala.

Živo ginjeni po brezštevilnih dokazih toli odkritosrčnega sočutja o prebitki in nenadomestljivi izgubi naše neizmerno ljubljene, nepozabljive matere, oziroma soproge in sestre, gospe

MARJETE PODGORNIK,

izrekamo vsem, ki so jo v tako mnogobrojnem številu spremili k poslednjemu počitku, darovalcem mnogih prekrasnih vencev in sploh vsem, kateri so na kakršni koli način svoje sočutje skazali, našo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 22. septembra 1887.

(684) Žalujoča rodbina.

Poslano.

(7-3)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
 i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
 želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Mlad kanarček
 odletel.

Kdor ga najde, dobi lep nagrado: Sv. Petra
 cesta šte. 16. (682-1)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, I., Kolowratring 4.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Krojaški poslovodja,

ki ume prirezavati ter krojiti in je slovenskega in
 nemškega jezika zmožen, dobi dobro mesto. Po-
 nudbe pod „Krojaški poslovodja“ na upravništvo
 „Slovenskega Naroda“. (663-3)

Dobra kuharica

se takoj vsprejme
 v Mallnerjevem hôtelu na Bledu,
 kamor naj pošljejo svoja spričevala, katere želé
 te službe. (681-2)

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.
 dobiva se pri (672-2)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Poljka se tudi po pošti od 1 kilo
 naprej proti povzetju ali predplačilu.

! Gostilničarjem na deželi !

priporočam razen eksportnega piva

dvojak

(Jako krepko
 pivo)

(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v stekle-
 nicah po 1/10 litra. (462-30)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

Tuji:

19. septembra.

Pri mion: Gutter iz
 Lyona. — Dr. Mayerhofer,
 Danzer, Weiner z Dunaja. —
 Treutler iz Nove vasi. — vit.
 Musilne iz Zagreba. — Palma
 iz Sol. Lindna. — Friedrich
 iz Eberstadta. — Golf iz Idrije.
 — Greinwalder iz Slavonije.
 — Faber iz Karlsruhtena. —
 Perdan, Fofholzer iz Kočevja.
 — Jereb, Mahnič iz Trsta. —
 Fertnič iz Gor. ce.

Pri mion: Togno z
 Dunaja. — Hanak iz Brna. —
 Purgleitner iz Judenburga. —
 Dr. Hönig iz Zagreba. — Dr.
 Hauser iz Celovca. — Pfeiffer
 iz Trsta. — Konstantini z
 Reke. — Descheim iz Po-
 stojine.

Pri avstrijskem ce-
 sarji: Černigai iz Trsta. —
 Wulz iz Trbiža.

Pri južnem kolodvo-
 ru: Koritzer z Dunaja. —
 Eberl iz Grada. — Nacel z
 Reke. — Grass iz Kamnika.

ZUPANČIČ & ČRNĚ

v Šelenburgovih ulicah št. 6

priporočata p. n. občinstvu svojo novo ustanovljeno, dobro preskrbljeno
 zalogo perila za moške, kravate, rouches za dame, predpasni-
 kov, ženskih, moških in otroških nogov, dokolenk, tersa
 taille, nedrecoev v vseh velikostih in najboljše baže, svilnate in
 glase-rokovicice za gospe in dame, vezenin, sukanca belega
 in barvastega, trakov, gumbov i t. d.

Naročbe na vsakovrstno perilo in cele opreme (Aus-
 statungen) se lepo in točno izvrše.

Proseč p. n. občinstvo za blagovoljni obisk, usojava si zagotav-
 ljati, da se ne bodeva strašila niti truda niti stroškov, da le postreževa
 cenjenemu občinstvu z dobrim in trdnim blagom.

Z velespoštovanjem

ZUPANČIČ & ČRNĚ.

(667-2)

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
 kristijanska krojačnica in zaloga
 vsakovrstnega sukna ter

narejene obleke.

Zimska obleka	od g'd.	9.-	naprej.
Zimski sakot	"	5.-	"
Zimske hlače	"	2.50	"
Zimska suknja	"	9.-	"
Salonska obleka	"	25.-	"
Obleka za dečke	"	1.75	"

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji
 za vsak stan in po poštini cení.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.